

פפים נגדי בדימוי הזה. נוצר לי דימוי של סקס-מיניאק? נו, אבל אני מסביר ממה נובע הדימוי — מסעות! כל העניין הזה של שוחר מיני היה כדיוק פרשה של שלושה חודשים: חקך ריו, ירדו מזה, מת, נפל! שלוש שנים נוספות חקרו על הבית, הבנייה, נוהלים במועצת מנחמיה. השוחר המיני התגלה כברווז קטן. בעיקבות זה התחילו לחקור אם בני

כמו שנאמר במכתב? פירושו, קרוב ל־ווראי, אם את מוצאת עניין להתוכח: מדובר בווראי על אשה שהתוכחה אי־תי פוליטית. אם אני זוכר אותה? יש כל מיני חולידות, פסיכופאטים, שכותבים לי. אני לא מסוגל לזכור את הכותבת הזאת דווקא, מה היא רצתה. בפעם הראשונה שנודע לי על כל הפרשה זה היה בעת הפירסום בעל־המישור. נכון שזה נכתב שם בעי־

ענית. זאת וראי אשה שהיה לי איתה איזה ויכוח פוליטי. אחר־כך, אולי, אותה אשה או אנשים אחרים שמו מודעה במדור הזה בלאשה. אני לא כותב מכתבים למדורים כאלה: אני מקבל אלפי מכתבים. אני לר־קה, כותב למוסרות הנוגעים ברבר, עונה על כל מכתב ומכתב. קבעתי לעצמי כלל, שאין מכתב הנזרק לסל! יש כל מיני טענות. חלקן אף לא מופנות אלי אישית, אלא ל...וועדה לפי־

ה דבר נורא, לא יאמן. זהו מיכ־תב מלפני שנה וחצי, ואני כותב אלפי מכתבים כאלה לכל מיני אנשים, גם נשים. כמה אנשים פונים לוועדת פניות־הציבור של הכנסת שאני עומד בראשה? לקחו מכתב שלי ושמו בעיקבותי, כנראה, מודעה כאחד העיתונים. מה זה לאשה? אני בכלל לא קורא את העיתון הזה! לו לא התי־ראיינתי שם לא־מומן, לא היה לי מושג בכלל מה קורה שם.

„אני לא מסוגל

לזכור את הכותבת!”

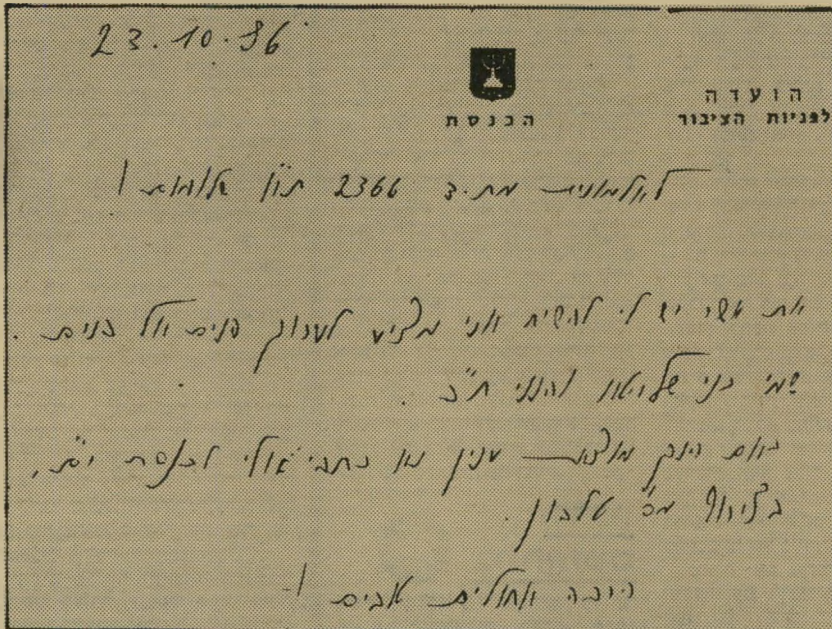
שליטא הוא אדם ישר. זה היה מטעם ההשגחה העליונה... העיתונות כתבה, בטעות, במשך שלוש וחצי שנים על השוחר המיני, למרות שזה היה פרט פטוט־ערך ככל החקירה.

לום־שם, אבל תיארתי לעצמי כמה המי־דובר. קיבלתי שוק. הכנות שלי (שתיים: אחת בצבא והשנייה תלמידה בתיכון) הן כמצב נור־אי, ואילו אשתי עומדת מאחוריי. נו, היא לא הכי מבינה. היא לקחה זאת בצורה קשה, אם כי היא מבינה שזה

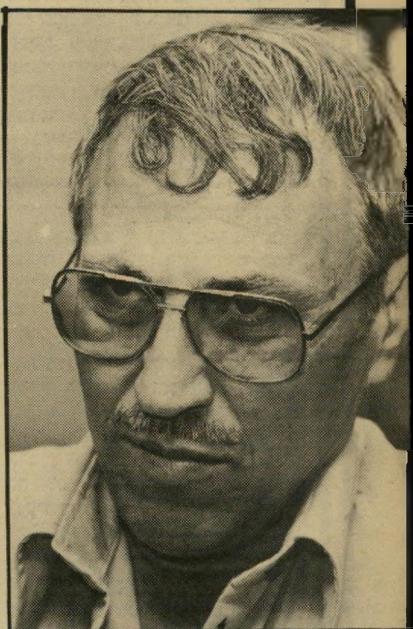
שלה. אולי היא חושבת באופן שונה ממני. אולי היו לה ציפיות מהוועדה שלא התממשו. ציפיות ממני? לא, לא, אני לא חר־שב; נכון, אני לא בא ממינור. אני לא מתנהג כמו אותם אומרים: „לא ראיתי, לא שמעתי“. אבל יש רברים שלא אעי־

ניות־הציבור של הכנסת“. מאשימים חברי־כנסת בענייני־שכר, מאשימים חברי־כנסת מסויימים בכל מיני פרשיות, מתוכחים איתי וי־כוחים פוליטיים. אני עונה, גם למיכ־תבים הפוליטיים. אני משתדל, כמו תור לקופת־חולים: כל אחד מתקבל!

אני לא יודע אם זאת היתה יוזמה של מישהו מלכתחילה, או שמישהי קיבלה מכתב כזה שעלול להשתמע לכמה צדדים, אפילו לצד החול, וכי־מוח החולני שלה — או של מישהו אחר — החליטה להפוך זאת למשהו כזה נוראי.

אקדמאית וזוקה (32) מעוניינת באקדמאי נבוא, רגיש ובעל חוש הומור. ת.ד. 33226 ת"א. * מעוניינת בהתכתבות ארונית עם נשים בלבד. אליצור, ת.ד. 2298 בני־ברק. * דרמנית נשואה וחמה ובן־זונה מעוניינים לצרף למיטותם צעירי... * נשואה אף מנייה (40) מעוניינת בגבר נאה ואיכותי עד גיל 50, לקשר משמעותי. ת.ד. 2366 ת"א. * גורם... אקדמאי פתוח־חיים עד גיל 60. ת.ד. 7327 חיפה.

שלושת המיסמכים: המודעה, המעטפה, המכתב

כשהיועץ המישפטי טיהר אותי, אני הוא שהתעקש שיכניסו את סעיף השוחר חר המיני. בכלל לא התכוונו לעשות זאת בפרקליטות. חששתי שזה יישאר בתודעת הציבור, אחרי כל הפירסומים, ויחשבו שאם לא טוהרתי מזה — משמע שאני אשם. לכן התעקשתי שזה יוכנס להחלטת היועץ המישפטי למדי־שלה. אולם שלוש שנים מתוך שלוש וחצי, שבהן נברק ענייני, לא הוקרשו בכלל לפרשת השוחר המיני.

בושל נגדי. בכל זאת, אחרי מה שעברה איתי בפרשת השוחר המיני... כאן חשוב לי מאוד להבהיר: יש לי טענות קשות כלפי התיקשורת — תחילה יצרו לי דימוי מסויים בגלל פרשת השוחר המיני, ואחר־כך מנר־

שה. אם תפתה אותי בלונדית יפהפיה ומפורסמת — לא אתנגד; אף גבר אחר בעולם לא יתנגד! אבל לענות למר־דעות בעיתון? זאת לא אעשה: מה פירוש. אם את מוצאת עניין..."

אני קובע פגישות עם נשים, זקנים ילדים — פתרתי המון בעיות. האם מישהו טמנה לי מלכודת כמי־עשה נקמה? זה ברור! אולי זה על רקע אישי. אולי זאת אשה שביקשה טיפול מהוועדה, וזה לא סודר על פי הציפיות

חייב שליטא יצרו לי דימוי בנלל השוחר המיני..."

„נורא! לא יאמן!”

דוע שלא אפנה כעת למיטרה? למה? לברר מי אירגן לי את הדבר הנוראי הזה? נו, מה הם (השוטרים) כבר יכולים לעזור לי? גם בעסק הראשון — פרשת השו־חר־המיני — יעצו לי כל עורכי־הדין, מאמנו גולדנברג ועד בכלל: „ברח מזה! אל תתבע, אל תתעסק — תשכח!“ יש בכלל רברים שמרגיזים אותי. למשל? חברות־הצבועים האלה, שמ־כברים אותי על שהשתמשתי בנייר־

„כושר של בן 30”

חברי־הכנסת בני שליטא ניסה בכל ררך שהיא, להוכיח שהוא קודבן למוימה פוליטית אפלה, ושאינו פתוח קל־דעת שנתפס בקלקלתו, כשמבנסיו מופשלים מטה.

הוא תיאר לפני את הסבל העובר על בנותיו. הוא רמוז על הקורה בינו לבין אשתו, ונשמע נסער.

משהוכרתי לו שוהי שנת־בחירות, ושוהי עשויה להיות הסיבה לפיצוץ הפרשה המביכה רחוק עכשיו, הוא עט עליך כמוצא שלל.

אולם בפרשת־שליטא יש כמה סימני־שאלה הנשגבים מבינתי אילו רצו להביך את שליטא בשנת־בחירות עליידי פיברוק פרשה דמונית — מדוע היה צורך לבשל זאת שנה וחצי מראש תיכנת מוקדם שכזה אינו תואם את ההשיבה הישראלית הממוצעת, ובווראי לא קנוניה נגר חבר־כנסת בסדר־גודל של בני שליטא, שעדיין אינו נושא עיניו לכס ראש־הממשלה, למשל.

הדבר נראה יותר כנקמת אשה פנועה. אין דבר מסוכן מגבר או מאשה שנפגעה במערכת־יחסים שהגיעה לקיצה. מוטב היה לשליטא למקד את תשומת־ליבו